

اخبار خارجی نیمسال اول ۱۳۲۵
صف آرائی متحدان پیروز جنگ دوم در برابر یکدیگر

امریکا در تدارک اولین بمباران اتمی در جهان

نیمسال اول ۱۳۲۵ نه تنها در ایران، بلکه در عرصه جهانی دورانی است حامل رویدادهای بزرگ پس از پایان جنگ دوم جهانی. در واقع پس زلزله های شکست آلمان هیتلری و نقش تعیین کننده اتحاد شوروی سوسیالیستی در پیروزی بر فاشیسم هیتلری سراسر جهان را می لرزاند. متحدان مشروط در جبهه مقابل محور "آلمان، ایتالیا، ژاپن و اسپانیا"، در پایان جنگ روبرو یکدیگر قرار گرفتند. انگلستان و امریکا وحشت زده از رشد گرایش به چپ در سراسر جهان و از جمله در اروپا در کنفرانس مقدماتی و سپس خود کنفرانس صلح در مقابل اتحاد شوروی که سهم اصلی را در پیروزی بر فاشیسم هیتلری داشت ایستادند. در برخی کشورهای شرق اروپا عملا کمونیست ها و نیروهای انقلابی قدرت حکومتی را بدست گرفته بودند. در ایتالیا حزب کمونیست این کشور به قدرت تعیین کننده تبدیل شده بود. انگلستان و امریکا تلاش داشتند نظام سلطنتی را به اسپانیا بازگردانند تا از این طریق بلکه بتوان به این گرایش لگام زد. همین وضع در فرانسه و اسپانیا بوجود آمده بود. نمایندگان دو کشور بزرگ سرمایه داری، یعنی انگلستان و امریکا، حتی رودربایستی را کنار گذاشته و از بیم انقلاب در اسپانیا از حکومت فاشیستی ژنرال فرانکو در این کشور حمایت کردند. این کشاکش در کنفرانس مقدماتی چهار کشور برای رفتن به سوی کنفرانس نهائی صلح منعکس است. تمام این بحث ها در نیمه اول سال ۱۳۲۵ جریان داشت و در مطبوعات جهان - و از جمله ایران- منعکس می شد. که نمونه هایی از آن را برگرفته از "کلیات مطبوعات" نیمسال ۱۳۲۵ می خوانید. محور سرمایه داری جهان، بر آلمان فاشیستی پیروز شده بود، اما وحشت داشت که این پیروزی به قیمت تغییر نظام سرمایه داری در ایتالیا، فرانسه، آلمان و اسپانیا بشود.

بخش دیگری از این مذاکرات مربوط است به تغییر جغرافیای جهان و مخالفت قاطع اتحاد شوروی با ادامه سیستم مستعمراتی و همچنین بازگرداندن هویت ملی و جغرافیائی به مناطقی که در پایان جنگ اول جهانی به به این و یا آن کشور ضمیمه شده بود. ما در این بخش با همان فرمول عامی روبرو می شویم که در پایان هر شکست و یا پیروزی خود را نشان میدهد. همچنان که در پایان جنگ سرد خود را در تقسیم یوگسلاوی، مستقل شدن برخی جمهوری ها در اتحاد شوروی سابق و کشاکش بر سر سلطه بر افغانستان و اکنون عراق جریان دارد و می رود تا حتی دامن ایران را بگیرد. در پایان جنگ دوم، حضور پر قدرت اتحاد شوروی در صحنه با نظامی بکلی متفاوت با نظام سرمایه داری این کشاکش ها را در معرض افکار عمومی جهان قرار داد، اما در پایان جنگ دوم رقابت تنها در میان کشورهای سرمایه داری و "خودی" بود و به همین دلیل مردم جهان نتوانستند از نه تنها از جزئیات؛ بلکه از کلیات بحث های پشت پرده برای تقسیم جهان بین خود مطلع شوند. همچنان که از کشاکش های کنونی ۸ قدرت بزرگ سرمایه داری بر سر سلطه بر نفت و منابع ایران و عراق و خلیج فارس در جلسات آنها کمتر اطلاعاتی به بیرون راه می یابد.

ما در این فصل با زمینه های بزرگترین رویداد پس از جنگ دوم جهانی نیز آشنا می شویم. یعنی مقدمات بمباران اتمی و در واقع قدرت نمائی اتمی امریکا در ژاپن و با هدف مرعوب ساختن اتحاد شوروی و وادار کردن آن به عقب نشینی در کنفرانس صلح. یعنی همان اختلافاتی که در گزارش زیر آن را می خوانید و شکستن همان مقاومت هایی که اتحاد

شوروی در برابر انگلستان و امریکا می کند. در فصل های آینده با سرانجام و تاثیر قاطع بمباران اتمی ژاپن روی این مذاکرات آشنا خواهید شد. در این بخش به علاقمندان پیگیر این سلسله گزارش ها توصیه می کنیم که سلسله مطالب "کنفرانس تهران" را نیز بعنوان اطلاعات تکمیلی بخوانند. بویژه آن بخش را که مسئله جهان پس از پیروزی بر فاشیسم و سرنوشت مستعمرات و کشورها و جنبش های استقلال طلبانه میان استالین، چرچیل و روزولت در تهران با صراحت بحث می شود.

اکنون گزارش بحث های مقدماتی کنفرانس صلح:

کلیات مطبوعات
کنفرانس اول پاریس

در اولین جلسه، مقدمه قرارداد صلح با ایتالیا تصویب گردید و تصمیم گرفته شد که به دولت ایتالیا اجازه ندهند در کنفرانس نماینده داشته باشد. سپس مواد پیمان بدین شرح مورد مذاکره قرار گرفت "غرامت جنگی که باید ایتالیا بپردازد- مسئله مرز ایتالیا و فرانسه، تعیین سرنوشت ناوگان ایتالیا- مرز ایتالیا و یوگوسلاوی- و موضوع "تریست" و "ونسی ژولین"- قضیه مستعمرات ایتالیا- در مورد ناوگان ایتالیا- کمیته چهار نفری از طرف انجمن تعیین شده و رای دادند که کلیه زیردریائی های ایتالیا باید غرق و به دولت ایتالیا فقط اجازه نگاهداری چهار رزم ناو داده شود و راجع به بقیه ناوگان ایتالیا باید منتظر استماع دعاوی یونان و یوگوسلاوی و چهار دولت بزرگ بود.

در موضوع غرامات جنگی- دولت شوروی برای خود و یوگوسلاوی و یونان ۷۵ میلیون لیره (۳۰۰ میلیون دلار) غرامت درخواست نمود که پنجاه میلیون لیره به دولتهای یونان و یوگوسلاوی و ۲۵ میلیون لیره بقیه به دولت شوروی پرداخت شود.

و چون دولت امریکا با این درخواست به مناسبت اینکه دولت ایتالیا توانائی پرداخت این مبلغ را ندارد مخالف بود، لذا تصمیم گرفته شد که کمیسیونی از کارشناسان برای تعیین دارائی ایتالیا اعزام شود، و در باره موضوع های دیگر چون اختلافات زیاد بود و پیشنهادات زیادی از طرف وزیران خارجه داده می شد تصمیمی اتخاذ نگردید.

مثلا در قسمت "تریست" اختلافات بسیار شدید بود و دولت شوروی جدا درخواست می نمود که تریست به یوگوسلاوی واگذار شود. ولی نظر دولت امریکا این بود که تریست از آن ایتالیا باشد و بندر آن بین المللی گردد و در مورد جزایر رود کانز اختلاف زیاد نبود و چون این دو جزیره در نزدیکی یونان بود گمان می رفت این دو جزیره به دولت یونان داده شود.

در جلسات بعدی مذاکرات وزیران امور خارجه به نتیجه مثبتی نرسید بطوریکه بیم آن می رفت جلسه بدون اخذ نتیجه تعطیل شود. ولی روز پنجشنبه ۱۹ اردیبهشت (۹ ماه مه) مسیو مولوتف وزیر امور خارجه شوروی یادداشتی به مستر "برنز" و مستر "بوین" و مسیو "بیدو" تسلیم نموده و اعلام داشت که می توان به کارهای کنفرانس پاریس ادامه داد. بدین ترتیب مذاکرات با امیدواری ادامه یافت، بدین طریق که دولت شوروی از پیشنهاد خود در موضوع سرنوشت مستعمرات ایتالیا صرف نظر نمود ولی با نظر دولت انگلیس نیز مخالفت و با پیشنهاد نماینده فرانسه دایر بر اینکه ترابلس و سیرنائیک در دست ایتالیائی ها باقی بماند و بوسیله سازمان ملل متفق اداره شود موافقت کرد. مستر "بوین" نیز از نظری که در مورد مستقل شدن لیبی داشت چشم پوشید و با پیشنهاد فرانسه در این مورد موافقت کرد. ولی به این شرط که حاشیه کنار دریا تحت قیمومیت انگلیس واقع و مامورین اداره امور این کشور

بومی باشند که ایتالیا ضمنا پیشنهاد نماینده فرانسه را فقط در مورد لیبی قبول کرد و اظهار نمود سرنوشت (سومالی) را با مراجعه به آراء عمومی مردم آن سرزمین و (ارتیره) را با در نظر گرفتن دعاوی حبشه نسبت به آن سامان باید تعیین نمود. پس از آنکه در خصوص مستعمرات ایتالیا توافق نظر حاصل شد وزیران امور خارجه به مسئله غرامات جنگی ایتالیا پرداختند.

وزیران امور خارجه انگلیس و آمریکا نظر نماینده فرانسه را دایر براینکه دولت ایتالیا ۱۰۰ میلیون دلار غرامت بپردازد که ۷۵ میلیون آن به کشور های یوگسلاوی و یونان و ۲۵ میلیون آن به دولت شوروی داده شود قبول کردند، ضمنا مستر برنز خاطر نشان ساخت که باید این مبلغ طوری از ایتالیا گرفته شود که اساس اقتصادیات آن کشور متزلزل نگردد. و در موضوع ناحیه "سار" انجمن تصویب نمود که این ناحیه تحت کنترل اقتصادی دولت فرانسه قرار گیرد ولی در مورد ناحیه "رود" بمناسبت اختلاف زیاد تصمیمی اتخاذ نگردید. ضمنا در این جلسات موضوع انجمن صلح با بیست و یک کشور مطرح و مستر برنز پیشنهاد نمود که این انجمن روز ۱۵ ژوئن منعقد شود ولی مسیو مولوتف با این پیشنهاد مخالفت نمود.

بالاخره روز پنجشنبه ۲۶ اردیبهشت (۱۶ ماه مه) مذاکرات وزیران امور خارجه پایان یافت و در آخرین جلسه توافق نظر حاصل شد که روز پانزدهم ژوئن مجددا کنفرانسی در پاریس تشکیل و مسائل مورد اختلاف مطرح گردد.

در این کنفرانس با اینکه اختلافات کاملا رفع نشد ولی نسبت به کنفرانس لندن با خوشی بینی خاتمه یافت و وزیر امور خارجه شوروی در پایان کنفرانس اظهار نمود که امیدوار است در جلسات آینده انجمن تمام اختلافات حل شود.

نطق مستر برنز

مستر برنز وزیر امور خارجه آمریکا پس از بازگشت از پاریس گزارش خود را به مستر ترومن تسلیم و نطقی در برابر رادیو ایراد و اظهار نمود ما نمی خواهیم و حق نداریم آرزوهای خود را بر دیگران تحمیل کنیم ولی **دیگران** هم باید حس کنند که نمی توانند به زور آرزو های خود را به ما تحمیل نمایند. در انجمن پاریس اختلافات متعدد وجود نداشت ولی اختلافات موجود بی نهایت شدید بود.

برنز اظهار نمود اگر کنفرانس صلح در تابستان تشکیل نشود دولت آمریکا ناچار خواهد شد که تشکیل آنرا بوسیله سازمان ملل متفق تقاضا نماید. ولی از طرف دیگر اطمینان دارد که این کنفرانس در تابستان تشکیل خواهد شد و بالاخره اگر برای صلح همکاری نزدیک بین ملل بزرگ در کار نباشد بیم آن می رود که **جنگی دیگر** خرمن هستی بشریت را بسوزاند.

راجع به پیمان بیست و پنج ساله میان چهار دولت برای خلع سلاح آلمان که برنس پیشنهاد کرده بود اظهار داشت که در مسکو ژنرال یسم استالین با این فکر مخالف نبود. لیکن در کنفرانس پاریس مسیو مولوتف وزیر خارجه اتحاد جماهیر شوروی روی موافق در این موضوع نشان نداد. راجع به غرامات ایتالیا دولت اتحاد جماهیر شوروی پنج میلیون لیره انگلیسی تقاضا می کرد ولی حاضر نشد غنائمی را که به چنگ آورده است جزو غرامات حساب کند و یا اینکه آنها را به عنوان غرامت با دیگران تقسیم کند.

علت حل نشدن قضیه تریست هم در نتیجه این بود که دولت اتحاد جماهیر شوروی موافقت زیاد ننمود در خاتمه مستر برنس اظهار کرد که در جلسه پانزده ژوئن انجمن وزیران امور خارجه باید معلوم شود که در اول یا پانزده ژوئیه کنفرانس صلح منعقد خواهد شد. ولی اگر اتحاد جماهیر شوروی مخالفت نماید همانطور که اشاره شد دولت آمریکا مجبور خواهد بود که این دفعه قضیه را به شورای عمومی ملل متفق احاله نماید.

نطق مسیو (مولوتف) وزیر امور خارجه شوروی

مسیو مولوتف پس از بازگشت از انجمن پاریس روز دوشنبه ششم خرداد (۲۷ ماه مه) نطقی راجع به نتایج انجمن پاریس ایراد نمود که خلاصه آن به شرح زیر است:

هئیت نمایندگی شوروی در انجمن پاریس از تصمیمات انجمن مسکو پیروی نمود و به همین جهت چون راجع به پیمانهای صلح با کشورهای شکست خورده اروپا سازش مقدماتی حاصل نشده بود پیشنهاد هئیت نمایندگی آمریکا را در خصوص تاریخ انجمن صلح نپذیرفت زیرا این پیشنهاد به طور کلی در توسعه مناسبات دوستانه بعدی بین المللی که طالب صلح پایدار هستند اثرات نامطلوبی می بخشد.

و در باره نتایج کنفرانس پاریس چنین گفت: «راجع به مسائل اساسی مربوط به تنظیم لوائح پیمانهای صلح با کشورهای شکست خورده نتایج مثبتی به دست آمد ولی نباید این نتایج را کافی تلقی کرد.» سپس عقاید هئیت نمایندگی شوروی را در باره مسائلی که در انجمن مطرح گردید تشریح و علت مخالفت نمایندگان شوروی را با پیشنهادهای دولت انگلیس و آمریکا، مفصلاً بیان نمود.

و در خاتمه اظهار داشت "انجمن پاریس نشان داد که تشبیهات بعضی دولت ها برای تحمیل اراده خود بر دول دیگر با پاسخ عادی و طبیعی مواجه می شود. هر دولت متفق که احترام و حیثیات خود را محفوظ میدارد، اجازه نخواهد که دولت دیگری اراده و نظریات خود را بر وی تحمیل نماید. و پس از انتقاد از رویه دولت آمریکا در مورد تکیه گاه های جدید، نطق خود را با بیانات زیر خاتمه داد.

بیهوده نیست که در برخی کشورها عده بسیاری چنین پیش بینی می نمایند که یکی از دولت های نیرومند مجدداً اصول **امپریالیستی** جهانی را احراز خواهد کرد. دولت اتحاد جماهیر شوروی از صحت سیاست خود که همواره صلح و ترقیات جامعه انسانیت را هدف قرار میدهد کاملاً مطمئن می باشد.

نطق مستر بوین وزیر امور خارجه انگلستان

روز سه شنبه ۱۴ خرداد مطابق با (۴ ژوئن) در تعقیب نطق هائیکه پس از پایان کنفرانس پاریس مستر برنز و مسیو مولوتف ابراز نموده بودند، مستر بوین وزیر امور خارجه انگلستان نطقی در مجلس عوام انگلستان ایراد نمود که یک ساعت و سی و یک دقیقه طول کشید.

در این نطق مستر بوین سیاست خارجی انگلستان را کاملاً تشریح نمود که خلاصه آن بشرح زیر است:

نخست چنین گفت، من به گفته معروف "لایتونف" که قبل از جنگ گذشته در ژنو اظهار داشت "صلح غیر قابل تقسیم است" دلبستگی دارم به همین جهت است که هدف اساسی دولت انگلستان در سیاست خارجی این است که کاری کند تا سازمان ملل متفق به طرز مؤثری پیش برود و تمام مسائلی که بوجود می آید با ارتباط به این سازمان جهانی که ما تصمیم به محکم ساختن اساس آن داریم تحت نظر قرار گیرد. آنگاه چنین گفت که این نکته را باید در نظر داشت: **اگر ما نمی خواهیم جنگ توتال داشته باشیم باید از صلح توتال برخوردار شویم و** پس از آن وضع فعلی دنیا را با وضع بعد از جنگ ۱۹۱۸-۱۹۱۴ مقایسه نموده و از عدم شرکت اتحاد جماهیر شوروی در حل مسائل بعد از جنگ گذشته اظهار تاسف نمود و از اهمیت شرکت دولت مزبور در جنگ اخیر سخن رانده و اظهار داشت که اگر رویه آزادانه در استقرار اروپا شرکت نماید می توان تصمیمی در باب صلح دائم در قاره اروپا اتخاذ نمود. و در باره آمریکا چنین اشاره کرد- دولت آمریکا در جنگ گذشته و استقرار صلح شرکت نمود ولی بعداً سیاست انفرادی در پیش گرفت در صورتیکه امروز هر کس در نیمکره باختری مانند سایر قسمت های جهان از این موضوع مطلع است که **کار جنگ و صلح مربوط**

به تمام سطح زمین است. ونتیجتا چنین بیان نمود- با اینحال ما باید بین باختر که دارای فرهنگ و سنن مشابهی است و مناطق عظیم اسلاو که تاریخ و ترقی آنها با تاریخ ما مغایرت بسیار داشته موافقت بوجود آوریم. اشکال مهمی که در سراسر مذاکرات موجود بود این بود که بتوانیم چنین وضع را که وجه مشترک می توان نامید به دست آوریم ولی من هنوز ایمان دارم که می توان تفاهمی ایجاد کرد تنها چیزی که راه تفاهم را سد خواهد نمود اینست که یکی از دول در صدد استفاده از سیاست بازی انحصاری بر آید و منافع کاملاً قانونی خویش را به طریقی که سبب ایجاد طرح تامین جهانی خواهد شد به کار برد.

ولی تامین همه جهان نباید به خاطر هر کشوری که فقط برای تامین خود می کوشد فدا شود. متأسفانه در تمام سخنرانی ها و نوشته های دوستان شوروی ما پیوسته این نکته مشاهده می شود که فقط شوروی ها نماینده کارگرانند و پاره ای از دولت ها با فاشیست یا فاشیست پنهانی یا نوعی از حکومت فاشیست می باشند. این نظر منجر به این میشود که **تامین شورویها در جهان فقط هنگامی بدست می آید که تمام کشورهای جهان سیستم شوروی را پذیرفته باشند.**

این نکته یکی از بزرگترین اشکالات شوروی و مانع بزرگ صلح جهانست.

مستر بوین از اختلاف شوروی سخن رانده و در موضوع دانوب و نماینده دولت شوروی چنین گفت: "من نمی توانم و موافقت نخواهم کرد که کشور انگلستان که شش سال برضد دشمنان آزادی جنگیده از یک هیئت بین المللی که هدف آن ادامه کشتی رانی بر روی این رودخانه است بیرون رانده شود".

و در مورد مرزهای یوگسلاوی نیز چنین گفت: تنها دولت هائیکه کوشیدند در این باب سازش حاصل شود همانا انگلستان و آمریکا بودند. دولت شوروی یک قدم در راه سازش با دولت های باختری برنداشت.

مستر بوین به موضوع "تریست" اشاره نموده و گفت ما در لندن تصمیم گرفتیم تریست بندر بین لملی شود و در انجمن پاریس بی اندازه متعجب شدیم از اینکه دولت شوروی از قبول این امر سرباز زد و حتی حاضر نشد در باره سازش های فنی به منظور ایجاد بنادر بین المللی آزاد تا حل و فصل مسائل مرزی بررسی کنیم.

و عقیده خویش را در خصوص پیشنهاد دولت آمریکا در باره طرح مسئله اتریش در کنفرانس پاریس چنین بیان کرد- مسئله اتریش باید حل شود تا دولت ها بتوانند مسئله آلمان را حل نمایند. آنگاه در مورد تجاوز آلمان ها بحث نموده و گفت که نظر مساعدی نسبت به انتقال ناحیه سار به فرانسه دارد.

مستر بوین از کنفرانس ۲۱ دولت نیز بحث نموده و چنین گفت: اگر ما نتوانیم در شورای وزیران خارجه چهار دولت موافقت بدست آوریم، باید طرح هائی را که در باره آنها موافقت نموده ایم و مباحثی را که نتوانسته ایم در باره آنها موافقت کنیم به کنفرانس ۲۱ ملت ببریم، اگر نتوانیم در آنجا هم موافقت به دست آوریم، واضح است که جهان را نمی توان به حال بلاتکلیفی نگاهداشت. **ما باید وضع خود را با کشورهاییکه سابقاً دشمن بوده ایم روشن کنیم؛**

و در خاتمه چنین گفت که هیچ اختلاف نظر حقیقی و غیر قابل حلی بین چهار وزیر خارجه وجود ندارد و اگر هم کوشش بعمل آورند می تواند احیا شود و تامین برای همه به دست خواهد آمد- ما می توانیم و باید این کار را بکنیم زیرا هر کس آرزومند است فاصله میان باختر و خاور از میان برخیزد زیرا در غیر این صورت صلح با دوامتر از صلح بعد از سال ۱۹۱۸ نخواهد بود.

روز چهارشنبه ۱۵ مرداد (۵ ژوئن) مستر چرچیل نخست وزیر سابق انگلستان در تایید نطق مستر بوین نطقی در مجلس عوام انگلستان ایراد نمود که خلاصه آن به شرح زیر است.

نطق چرچیل در مجلس عوام انگلستان

۱- همینکه جنگ با آلمان به پایان رسید همکاری بین دول بزرگ متوقف شد و در حقیقت اشتباه بزرگی است اگر ما مسئولیت این امر را به گردن مستر بوین بیندازیم، بلکه بالعکس مستر بوین تا بحال شایستگی خود را مانند یک فرد انگلیسی عامل و فهمیده در این امور نشان داده است.

۲- اما در یونان انتخابات آزاد عادلانه این کشور ثابت نمود که سیاست انگلستان در این کشور صحیح بوده است و ثابت شد که **پادشاه یونان** مافوق احزاب است و اوکلیه احزاب را به یک نظر می نگرد.

۳- در باره اسپانی می توانم بگویم که خوب است و باید ملت اسپانی را آزاد گذاشت که خود آن ملت نوع حکومتی را که مایل است انتخاب کند و راه نجاتی برای خود پیدا نماید. و اگر سفیر کبیر انگلستان اسپانی را ترک گوید غرور ملی در ملت اسپانیا افزایش خواهد یافت و نتیجه غرور ملی چنین خواهد بود که کلیه افراد ملت اسپانیا با حکومت **فرانکو** همکاری خواهند کرد و او را تقویت خواهند نمود.

۴- در باره جنوب تیروول باید در این قسمت در تحت نظارت دول متفق مراجعه به آراء عمومی بشود.

۵- رویه مستر بوین نسبت به منطقه تریست یک رویه مورد قبول و ستایش است.

۶- هنوز عده زیادی از اهالی انگلستان نمی دانند که دولت اتحاد جماهیر شوروی میل دارد همچنان با انگلستان همکاری کند یا خیر؛ و آیا شوروی میل دارد که در ادامه و بنای صلح بین المللی شرکت کند یا خیر.

۷- تبلیغات شوروی در امریکا و کانادا برعکس آنچه انتظار می رفت نتیجه داشته است.

۸- در حقیقت اوضاع فعلی اروپا از همه چیز مهم تر است و امروز **یک سوم** کلیه سکنه اروپا در تحت دستور وزرای کرملین زیست می کند.

۹- شوروی ها پیوسته میل دارند به منظور و اسم تصفیه امور صلح کارها را به امروز و فردا موکول نمایند.

۱۰- نظر به اوضاعی که کشورهای مشرق اروپا دارند چرچیل اظهار نگرانی نمود که ممکن است جنگی که بعدا شروع آن از مشرق اروپا باشد آغاز گردد.

۱۱- ضمنا اظهار امیدواری نمود که کنفرانس وزرای خارجه چهار دولت در پاریس در ۱۵ ماه ژوئن دارای نتایج خوبی برای صلح باشد.

۱۲- در خاتمه چرچیل گفت اگر دول بزرگ به تصفیه قطعی امور صلح بین المللی موفق نشوند لازم است که ۲۱ دولتی که بر علیه آلمان اعلان جنگ دادند کوشش کنند این صلح را به کمک سازمان ملل متفق تامین نمایند.

راه توده ۱۳۹ ۰۹،۰۷،۲۰۰۷